

Vi må godta naturens kamp med seg selv.
Den finner balansen igjen likevel.
I millioner av år har jorden bestått,
Uten mennesket har forandringer kommet og gått.

Ekspløsjoner og utbrudd fra solen sender,
Partikler som til slutt i atmosfæren vår ender.
De virker så avgjort betydelig inn,
På jordens temperatur, på vær og på vind.

Solens aktivitet rår vi slett ikke med.
Her må vi la Vår Herre få arbeide i fred.
Vi må heller legge planer for det klima som vil komme.
Det nytter ikke klamre seg til tider som er omme.

Og klimadebatten raser videre i natten.
De frelste sier de nå har "hengt bjella på katten".
Bjella den ringer hver gang det stormer,
Og "beviser" et CO2-nivå over fastsatte normer.

Det er rart at vi ikke har mistet alt motet.
Når vi leser og hører om alt dette rotet,
Om en verden i krise der alt er på hell.
Men ikke fortvil, det går nok bra, likevel,

Du som syntes at dette ble for mange vers,
Du har vel lest noen, sånn halvveis, litt på tvers.
Så det får være nok - jeg sier takk for nå.
Må Vår Herre bevare oss, og verden bestå.

Rimsmeden sier takk for følget!

**Jon Bendik W. Storesund
Torvastad.**